

РЕШЕНИЕ

№ 6647

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6547** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. А. И., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение от 22.05.2012г. на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав, по НАХД № 13755/2011г., потвърждаващо наказателно постановление /НП/ № 46545 от 18.05.2011 г., издадено от началника на АНД при отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на М. А. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 179, ал. 2 във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5-то във връзка с чл. 38, ал. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Касаторът, чрез адвокат Г. К. И., оспорва в цялост постановеното от Софийски районен съд решение. Претендира, че неправилно е приложена материалноправната разпоредба на чл. 38 от ЗДвП. В касационната жалба се излага становище за липсата на знак Д1 от ППЗДвП, обозначаващ път с три платна. Съставената скица била с невярно съдържание. Процесуалният представител извежда доводи, че К. В. К., участник в пътнотранспортното произшествие /ПТП/, не е спазил разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от ППЗДвП, като същият се е движел с несъобразена скорост. Нещо повече, разпоредбата на чл. 72 от ППЗДвП регламентира движението на нерелсово пътено превозно средство върху трамвайното платно, чието значение като понятие се

различава от това на пътно платно. В съдебно заседание са представени писмени бележки, в които се излагат доводи относно неспазени разпоредби на чл. 20, ал. 2 и чл. 21 от ЗДвП, чл. 72 и чл. 75, ал. 1 от ППЗДвП. С оглед гореизложеното, се претендира отмяна на решението, респективно на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба отдел „Пътна полиция” при СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение за законосъобразно и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 22.05.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 16 състав, по НАХД № 13755/2011г. е потвърдил наказателно постановление № 46545 от 18.05.2011г., издадено от началника на АНД при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на М. А. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 179, ал. 2 във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5-то от ЗДвП във връзка с чл. 38, ал. 3 от ЗДвП. Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 46545 от 18.05.2011г., не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административно наказателно преследване.

При постановяване на съдебното си решение районният съд е събрал и кредитирал като логични и непротиворечиви следните доказателства: свидетелските показания на Н. И. Й. – актосъставител, И. Г. С. и С. А. В., протокол за ПТП № 1286869 от 12.04.2011г., скица и декларации към протокола, извадка за неспазени правила на ЗДвП и ППЗДвП, акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 46545/12.04.2011г. Въз основа на АУАН е съставено атакуваното НП № 46545 от 18.05.2011г. Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

Въз основа на гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че районният съд е установил фактическата обстановка в съответствие със събраните по делото доказателства. На 12.04.2011г. около 22:00ч., в [населено място], по бул. „С., с посока на движение от [улица] към [улица] М. А. И. е управлявал моторно превозно средство /МПС/ - лек автомобил „Х. А.” с ДК [рег.номер на МПС] /такси/. Пътното платно било за двупосочно движение, с по три ленти във всяка посока, като в най-лявата лента имало трамвайно линия. Водачът на МПС спрял в най-дясната лента и качил клиент – свидетеля С. А. В., след което подал светлинен сигнал за потегляне. При предприетата маневра за извършване на обратен завои в посока на движение към[жк] бил пропуснат от свидетеля И. Г. С. – водач на лек автомобил /такси/. При маневрата не пропуснал движещия се попътно върху трамвайните линии автомобил „Ф. П.” с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от К. В. К.. Реализирал

пътнотранспортно произшествие, в следствие на което последвал удар върху предната лява част на МПС. След уведомяване на органите на „Пътна полиция” на мястото на произшествието пристигнали Н. Й. и О. П.. Съставени били скица и протокол за ПТП. Й. съставил АУАН, по отношение на който не били отправени възражения от страна на И..

Районният съд правилно е констатирал, че е осъществен съставът на чл. 38, ал. 3 от ЗДвП, а именно: „при недостатъчна широчина завиването в обратна посока може да започне и от друга част на платното за движение, но водачът на завиващото пътно превозно средство е длъжен да пропусне и попътно движещите се от лявата му страна пътни превозни средства”. Нарушението е извършено виновно, при форма на вината непредпазливост, доколкото е могъл и бил длъжен да предвиди настъпването на вредните последици – ПТП. Районният съд не е коментирал приложението на разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗДвП. Претенцията на касатора относно липсата на нарушение на чл. 38, ал. 1 от ЗДвП е изцяло неоснователна предвид факта, че същата допуска извършването на завиване в обратна посока само от най-лявата пътна лента по посока на движението. Видно от изводите на районния съд и приложената в касационната жалба скица, горецитираната разпоредба е нарушена. Напълно обосновано е ангажирането на административнонаказателна отговорност на основание чл. 38, ал. 3 от ЗДвП, която предвижда изключение от общата разпоредба на ал. 1 на чл. 38 от ЗДвП, а именно „водачът на завиващото пътно превозно средство е длъжен да пропусне и попътно движещите се от лявата му страна пътни превозни средства”. Въз основа на фактите и доказателствения материал по делото се установи, че М. И. не е изпълнил визираното по-горе задължение.

Процесуалният представител на касатора претендира извършване на нарушение на разпоредбите на чл. 20, ал. 2 и чл. 21 от ЗДвП от страна на К. К., доколкото същите предвиждат съобразяване на скоростта на движение с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, както намаляването на скоростта, предвидените ограничения за нейното превишаване и спирането на движението на МПС, когато възникне опасност за движението. Посочено е и нарушение на разпоредбите на чл. 72 и чл. 75, ал. 1 от ППЗДвП от страна на К. К., а именно, че „движението на нерелсово пътно превозно средство по трамвайно платно, ако няма други забрани, се разрешава само при изпреварване или заобикаляне в посоката на движение на трамвая, но без да му се пречи” и „водачът в зависимост от скоростта на движение, от състоянието на пътната повърхност и от спирачните възможности на управляваното пътно превозно средство е длъжен да спазва такава дистанция от движещото се пред него превозно средство, че да може да избегне удар в него, когато то намали скоростта или спре рязко”. В съответствие с приложения по делото доказателствен материал и направените изводи от страна на районния съд, възражението е неотносимо. Същото би имало значение, ако се търсеше и административнонаказателната отговорност на г-н К..

В настоящия казус не би могло да се изследва отговорността на К. К. относно движението на управляваното от него МПС по обособената лента за движение на релсово превозно средство. По отношения на същия не е съставен нито АУАН, нито НП, посредством които да се определи виновното му участие в ПТП. Без значение е фактът дали са нарушени материалноправните разпоредби на ЗДвП и ППЗДвП, защото се изследва позицията на касатора в пътната обстановка и участието му в

причиненото ПТП. Г-н И. е предприел маневра в нарушение на чл. 38, ал. 3 от ЗДвП независимо от движещото се попътно от лявата му страна МПС, управлявано от г-н К..

Наложеното от административнонаказващия орган и потвърдено от районния съд наказание „глоба” в размер на 100 лева съответства на предвидения в чл. 179, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП минимум.

Въз основа на тези изводи и на основание подробните мотиви, изложени от районния съд относно осъществяване състава на процесното административно нарушение и определяне вида и размера на наложеното административно наказание, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 22.05.2012 г. на СРС, НО, 16-ти състав, е правилно. В настоящата инстанция не се установи наличие на касационните основания, посочени в разпоредбата на чл. 348, ал. 1-3 от НПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.05.2012г., постановено по НАХД № 13755/11г. на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.